

Titel: Idyller og Samtaler.

Citation: "Idyller og Samtaler.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 11*, A.F. Stein, 1772, s. 8. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_011-shoot-w2_011_004_p8_bZONE1492603/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 11

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hald. Indige Hyrdinde! Stor er Din Sorrh, men andre have fristet lige Skæbne, ja vel grummere. Tillad mig at lindre Din, ved at fortælle min; min som langt overgaaer Din, og derfor bør sætte Grændser for Din Smerte.

Bryn. Hvorvel intet kan bringe mig til at glemme min Sorrh, saa tillader jeg dig dog at forsøge, om det er mueligt, at jeg i nogle Øyeblik kan sætte den til Side, for at høre paa Dig, Du guddommelige Skald. Tag Din Harpe, og stem dens høieste Toner.

Hald. I Bierge giver Gienlyd af min Klage, Du Skov send min angstfulde Stemme tilbage, I Vinde hylér mig imod; Du Søe oprør Dine Bølger! Mit Siæl bruser, hylér, hviner end meere i mig. Solen opstaaer, stolt reiser den sig af de blaae Bølger, i majestætisk Pragt triner den frem; Naturen leer den i Møde, klæder sig i sin spraglede Pynt, og dunster Balsom ud. Saa smilede Sigrid imod mig. Lyksalige Dage, I ere forbi. Korte, som Natten midt om Sommeren. Hastige, som Hvirvelvinden. I bortsmæltede, ligesom Sneen for Solen. Da trodsede

sede